

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

No. B. 5461

Dict. L. Typ. C.W.

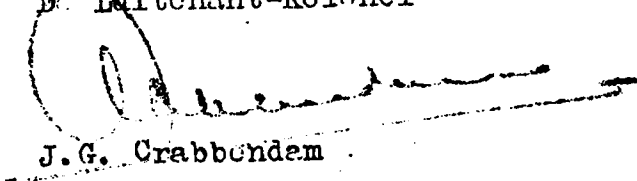
's-Gravenhage, 25 November 1946
Javastraat 68
Tel. (111539
(112778)

Hierbij heb ik de eer U een exemplaar aan te bieden
van "Overzicht no 10" van mijn dienst, afgesloten per 14 November
1946.

Het Hoofd van den
Centralen Veiligheidsdienst
namens dezen
Luitenant-Kolonel

Aan:

Alle Politieverbindingen

J.G. Crabbendam

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST.

Overzicht No 10.

I N H O U D

I.	Communistische Partij Nederland ("De Waarheid")	blz. 1
II	Communistenbond Spartacus	blz. 2
III	Revolutionnaire Communistische Partij	blz. 3
IV	Partij van de Dood	blz. 4
V	Eenheids Vak Centrale	blz.11
VI	Mijnstreek	blz.14
VII	Nederlandsche Vrouwenbeweging	blz.17
VIII	Landelijke Vereeniging van Ex-Politieke Gevangenen	blz.18
IX	Indonesië	blz.19

I. COMMUNISTISCHE PARTIJ NEDERLAND!

De Landelijke bijeenkomst van de Communistische Partij Nederland, welke op 23, 24 en 25 October 1945 te Amsterdam zou plaats vinden, is uitgesteld tot de 2e helft van de maand November. De reden daarvan is vermoedelijk, dat men tijd wil winnen, opdat de genoederen dergenen, die ontevreden zijn over de actie tegen de troepenuitzendingen naar Indonesië, weer tot rust zullen zijn gekomen.

Inmiddels hebben in October in alle districtsafdelingen algemeene vergaderingen plaats gehad, waar de afgevaardigden worden gekozen, die aan de Landelijke Bijeenkomst zullen deelnemen. In het meerendeel der districten werden bestuursleden tot afgevaardigden gekozen, hoewel van de zijde der leden hiertoe vaak een sterke oppositie was. Op deze vergaderingen, met uitzondering van die van het district Amsterdam, kwam de ontevredenheid van verscheidene leden tot uiting, toen de actie der Communistische Partij Nederland tegen de troepenuitzending ter sprake kwam. Vooral onder de oudere leden was dit misnoegen merkbaar. Zij meenen, dat het prestige van de partij heeft geleden. In alle districten is aan de afgevaardigden dan ook de opdracht gegeven, de ontevredenheid ter kennis van de partijleiding te brengen. Op vele districtsconferenties was een vertegenwoordiger van den Partijraad aanwezig. Kennelijk met het doel invloed uit te oefenen op de keuze der afgevaardigden, opdat zooveel mogelijk personen, die het vertrouwen van het partijbestuur genieten, naar Amsterdam zouden worden gezonden.

Andere punten, welke in de vergadering ter sprake kwamen, waren: herziening van alle loonen, het verbreken der betrekkingen tusschen Nederland en Spanje en definitieve erkenning van de Eenheids Vak Centrale. Vooral voor dit laatste onderwerp bestond groote belangstelling; aangedrongen werd op uitbreiding van de macht der vakverenigingen. Voorts werd gevraagd hoever men gevorderd was t.a.v. de Stichting Radio Werken Nederland.

Het Partijbestuur en de Partijraad hebben gedurende de afgelopen weken vaak en langdurig geconfereerd. De belangrijke figuur was venzelfsprekend Paul de Groot. Naar verluidt heeft men zich te

Moskou niet geheel kunnen vereenigen met de houding der partij in Nederland, die men te slap achtte. Plannen zijn in voorbereiding voor reorganisatie van de administratie van "de Waarheid", om tot bezuiniging te komen. De filiaalwinkels van het blad zullen worden opgeheven. Voorts wil men door een grootsch-opgezette propaganda de groote massa der arbeiders tot toetreding tot de partij bewegen en zoo mogelijk ook bekende figuren uit de arbeidersbeweging, als onlangs B. Blokzijl van de E.V.C. In alle edities van "De Waarheid" werd het portret van Blokzijl afgedrukt, vergezeld van de tekst van de rede, welke hij uitsprak ter gelegenheid van de uitreiking van zijn lidmaatschapskaart.

II. COMMUNISTENBOND "SPARTACUS".

Behalve de gewone ondergrondse actie in vakvereenigingen enz. is van den Spartacusbond weinig naar buiten gebleken.

Het blad "Spartacus" wijzigde zijn meening t.o.v. het ontstaan van de Septemberstaking te Amsterdam, welke het aanvankelijk als een "spontane daad van de massa" had gekenschetst. Thans neemt het blad op grond van latere berichten, welke het bereikt hebben, aan, dat de beweging was georganiseerd door de C.P.N.

Den Minister-President beschouwt Spartacus als den directeur van een N.V., die financieel volkomen in handen is van haar geldschietters en als uitvoerder van den wil der buitenlandsche financiers, waarmede gedoeld wordt op de Vereenigde Staten van Amerika. In dit licht ziet Spartacus de maatregelen, welke de Minister-President in zijn onlangs gehouden radiorede aankondigde.

De voorgenomen prijsverhooging van de boter heeft in deze, en ook in andere revolutionnaire kringen, nogal aanleiding gegeven tot critiek en is aangegrepen, om den arbeiders te suggereeren, dat de Minister in feite gezegd heeft: "Laat de arbeiders de margarine eten, de boter wordt voor de beter gesitueerden gereserveerd."

III REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ.

De R.C.P. heeft de radio-rede van den Minister-President aangegrepen om in "De Tribune" een hernieuwden aanval te doen op het Kabinet. De aangekondigde maatregelen worden beschouwd als uitsluitend genomen ten bate van het groot-kapitaal en ten koste van de arbeiders, terwijl het blad in verband hiermede tevens wijst op het verval der sociaal-democratie, vertegenwoordigd door de Partij van den Arbeid, die mede-verantwoordelijk is voor de politiek der Regeering.

In "de Tribune" van 19 October 1946 werd een telegram afgedrukt, gericht aan de IVe Internationale in Nederland en volgens de onderteekening verzonden door "les 25.000 travailleurs et soldats Vietnamiens en France", waarin sympathie betuigd werd met de Septemberstaking. Aangenomen kan worden, dat dit telegram verzonden is door bemiddeling van WOUTER TIEBELAN, hoofdbestuurslid van de R.C.P., die sedert eenigen tijd in Frankrijk verblijft tot het volgen van een cursus aan de Kadernschool van de Fransche sectie. De R.C.P. is het niet eens met het advies, dat door eenige linksextremistische groepen, zij het ook in 't geheim, aan militairen is gegeven, nl. om onder te duiken. Dienstweigering is volgens de Trätzkisten geen wapen in den strijd tegen het kapitalisme. Bij dienstweigering of onderduiken zou slechts belang hebben het "kleinburgerdom", dat terugschrikt voor de ellende van een oorlog, die de zijne niet is. De Tribune haalt in dit verband de woorden van Lenin aan: "De uiteindelijke consequentie van den klassenstrijd is de burgeroorlog. Leert schieten; in dezen tijd beslissen de wapenen; wat is een revolutionnaire klasse waard, die zichzelf ontwapent? Gewapende strijd is noodig om de bourgeoisie ten val te brengen. Bestaat er een gunstiger oogenblik dan juist tijdens den oorlog de kapitalisten ten val te brengen, als de ontevredenheid algemeen is en de band tusschen soldaten en arbeiders sterker dan ooit?"

Voorts zich tot de soldaten richtende, schrijft "De Tribune" "Leert met de wapens omgaan, duikt niet onder, maar begrijpt goed.

"deze oorlog is onze oorlog niet, hebt geen enkel vertrouwen in de kapitalisten en hun regeering. Hebt geen vertrouwen in je officieren, die tot een vijandige klasse behooren. Strijdt voor jullie rechten. Strijdt voor de verkiezing der officieren door soldaten-comités's, strijdt voor een democratisch volksleger, welks kader dient te worden bewapend en geschoold door de arbeidersorganisaties."

Getrouw aan haar principe, om overal waar de gelegenheid zich voordoet tot staking aan te zetten, heeft de R.C.P. te 's-Gravenhage pamfletten verspreid onder het personeel van de Haagsche Tramwag Maatschappij en onder aangeslotenen bij het N.V.V. Aan het H.T.M.-personeel wordt daarin geadviseerd, om ter verkrijging van een bepaalde spaarregeling en een minimum-loon van f. 54.- per week, het voorbeeld van de mijnwerkers te volgen en gedurende 24 uur te staken onder de leus "Loonen omhoog - prijzen omlaag".

IV PARTIJ VAN DE DAAD.

In verband met de actie van de Partij van de Daad ter gelegenheid van de staking, welke in September j.l. werd geproclameerd als protest tegen de troepenuitzending naar Indonesië, worden hierna eenige regels aan die partij gewijd.

Zij wordt door de C.P.N. zeer welwillend behandeld, doch de indruk is niet verkregen, dat zij als een mantelorganisatie daarvan moet worden beschouwd. Tot dusverre is zij nog slechts te Amsterdam georganiseerd en heeft daar eenige honderden leden. Er worden pogingen in het werk gesteld om te 's-Gravenhage tot de stichting van een afdeling te komen. Daartoe zijn in October j.l. uitnodigingen gezonden aan personen, van wie verwacht werd, dat zij met de beginselen van de partij sympathiseeren, om op 10 October 1945 een bijeenkomst in Pulchri Studio te 's-Gravenhage bij te wonen. Aan deze bijeenkomst is een bespreking voorafgegaan tusschen het bestuur van de Partij van de Daad en het bestuur van de "Nederlandsche Coöperatieve Giro-Crediet-Ring U.A.", waarbij werd overeengekomen, dat de "Ring" convocaties van de Partij van de Daad aan de

"Ring"-leden te 's-Gravenhage zou zenden en de P. v.d. D. convocaties van den Ring aan leden van de P. v.d. D. te Amsterdam. Op deze bijeenkomst, waaraan 25 personen deelnamen, werd geen beslissing genomen, maar wel werd aangekondigd, dat spoedig een openbare vergadering te 's-Gravenhage zou plaats vinden. De beide sprekers, P.F. Kremers en H.B. Bakker, belichtten de doelstellingen van de partij, die werd gekenschetst als een "bundeling van alle welwillenden". Kremers gaf een beschouwing over de "grondwet" van de partij, de "Universeele wet van de Liefde" en gaf critiek op de kerken, die naar zijn meening hun profetische taak niet vervulden. Beide sprekers verklaarden nadrukkelijk, dat zij verwachtten nog vaak in conflict met de overheid te zullen komen.

Voorzitter van de Partij van de Daad is P.F. Kremers, kunsthandelaar, wonende de Lairessestraat 13 te Amsterdam, waar hij aan het Rokin een handel in schilderijen en meubelen drijft.

De secretaris-penningmeester is genaamd B. Veuger, wonende Aalsmeerweg 113 I I te Amsterdam, alwaar hij deel uitmaakt van de arbeidsreserve. Hij komt voort uit de S.D.A.P. en voor den oorlog werkte hij mede aan het Instituut voor Arbeidersontwikkeling. Na de bevrijding heeft hij zich aangesloten bij het toen opgerichte "Verbond van Werkers"; later trachtte hij een positie bij de B.V.C. te verkrijgen, doch dit mislukte.

Als propaganda-leider treedt op H.B. Bakker, administrateur, wonende Jarnixstraat 284 te Amsterdam. Hij werd op 19 September 1946 als verdacht van opruiing gearresteerd, op 24 September d.a.v. aan den officier van Justitie voorgeleid, doch eenige dagen later in vrijheid gesteld.

De aanhouding had plaats als gevolg van de door Bakker gevoerde actie tegen de troepenuitzending naar Indonesië.

De partij geeft een blad uit onder den naam "De Omwenteling". De redactie wordt gevormd door B. Piloo, B. Veuger, Tj. Bresters en H. Holzaus. Omtrent Piloo, die houder van een rijwielstalling te Amsterdam is, kan worden medegedeeld, dat hij talrijke vonnissen terzake van vermogens- en economische delicten te zijnen laste heeft.

De partij heeft in haar doelstellingen veel ontleend aan de werken van Edward Bellamy: "Lookingbackward" en "Equality", in het Nederlandsch vertaald resp. onder de titels "In het jaar 2000" en "Gelijkheid voor allen".

Hieronder volgt het ontwerp van de beginselverklaring en het programma der partij:

"LEIDEND BEGINSEL:

Als eenig juiste Grondwet voor de samenleving aanvaardden wij de Universeele Wet der Liefde, zooals neergelegd in de woorden: "Gij zult Uwen naaste liefheben als Uzelf."

Hieruit vloeit voort de medeverantwoordelijkheid van ieder voor het geestelijk en materieel welzijn van de gansche menschheid.

DOEL:

De Grondwet te dienen.

Wij achten het daarom onze taak alle geestelijke- en maatschappelijke vraagstukken voortdurend te toetsen aan - en in het openbaar in het licht te stellen van - deze Grondwet.

Wij streven naar een totale omwenteling op geestelijk-maatschappelijk gebied om regeermacht, wetgeving en maatschappelijke verhoudingen in overeenstemming te brengen en te houden met deze Grondwet.

Wij achten het onze hoogste roeping deze Grondwet vrijwillig door ieder te doen aanvaarden als fundament der levensverhouding,

BEGINSELVERKLARING:

Als grondfout in de huidige samenleving zien wij het verkrachten van de Grondwet der Universeele Liefde. De mensch is toegerust met zelfbewustzijn en in staat over zichzelf en de stof te denken. Hierdoor is hij in staat om geest en stof dienstbaar te maken aan de Grondwet.

In de mensch is de mogelijkheid aanwezig om bewust te worden van - en te reageeren op - de inwerking van Kosmische Krachten, die de Grondwet inhouden.

Met gebruikmaking van die Kosmische Krachten is de zelfwerkzame mensch in staat gesteld den hoogsten geestelijken- en materieelen bloei te verwezenlijken, welke door het streven naar de Grondwet zijn deel zal zijn.

Wij ontkennen de noodlotsgedachte en de daaruit voortvloeiende fatalistische filosofieën.

Binnen het raam der Grondwet achten wij het streven naar stoffelijke welvaart niet te rangesteld aan het streven naar geestelijke welvaart.

Mensch en maatschappij beschouwend vanuit de Grondwet, nemen wij de volgende standpunten in:

A. INTERNATIONAAL STANDPUNT!

Wij propageeren de broederschap van alle menschen en kunnen dienovereenkomstig het nationale belang niet laten prevaleeren ten koste van andere gemeenschappen. Wij aanvaarden de mede-verantwoordelijkheid van alle menschen, onverschillig tot welken staat, ras, volk, geloof, rang, stand of beginsel ze meenen te behooren en zullen voor allen gelijkelyk op de bres staan.

Wij erkennen hier en nu den Wereldstaat en streven naar een wereldgouvernement, waaraan de nationale gouvernementen ondergeschikt zullen zijn, zonder dat de cultureele zelfstandigheid der volken wordt aangetast.

B. STANDPUNT BETREFFENDE DEN STAAT EN DE VRIJHEID.

De Staat bestaat voor den mensch, niet de mensch voor den Staat. Wij erkennen de onschendbaarheid van de menschelijke persoonlijkheid. De individueele vrijheid is het hoogste goed van den mensch, welke door gemeenschap en overheid dient te worden gewaarborgd binnen het raam der Grondwet. Staatsbemoeienis wordt door ons niet bepleit als doel op zichzelf, maar alleen dan wanneer dit noodig is, om te beletten, dat het eene individu door het andere verdrukt wordt, dat de vrijheid van den een geen beletsel vormt voor de vrijheid van den ander of in strijd komt met het welzijn der ge-

meenschap.

De gemeenschap dient gebaseerd te zijn op het beginsel van algeheele solidariteit, voortkomende uit de Grondwet en niet op het behalen van winst ten koste van de gemeenschap.

Wij erkennen de vrijheid van Godsdienst en geweten, het recht op zelfstandige ontplooiing, vrijheid van beroep, vrijheid van woord en geschrift, vrijheid van drukpers, vereenigen en vergaderen, kortom, iedere vrijheid onder oerbijding van de Grondwet.

C. STANDPUNT BETREFFENDE DEMOCRATIE!

Wij verwerpen dictatuur, staatsabsolutisme, of één partij-stelsel. Wij stellen ons op democratischen grondslag en erkennen de sociocratie (bĳsluit nemen bij algeheele overeenstemming) als hoogere vorm van samenwerking.

D. STANDPUNT BETREFFENDE HET GEWELD.

Wij achten het geweld in strijd met de Rede en meenen, dat geweld met alle middelen, die niet in strijd zijn met de Grondwet, bestreden dient te worden. Overeenkomstig de eischen, voortvloeiende uit de Grondwet, streven wij naar de opheffing van alle oorzaken van oorlog en naar regeling der geschillen op basis van de Grondwet, zoowel nationaal als internationaal; voorts naar het vestigen van een op internationale solidariteit gerichte rechtsorde.

In den strijd voor de Grondwet nemen wij niet alleen een verdedigende houding aan, doch overal waar de Grondwet verkracht wordt, zij het zonder wapengeweld, in de aanval gaan.

Wij ontkennen, dat de staat het recht zou hebben, personen tegen hun geweten en wil te dwingen militairen dienstplicht te vervullen.

E. STANDPUNT BETREFFENDE HET STRAFSTELSEL

Wij streven er naar, dat de beveiliging van maatschappij en individu beiden niet het vergeldingselement primair is, doch de zorg om de evennaaste weer als volwaardig menschen zijn plaats in de samenleving te doen innemen. De cellulaire straf wordt door ons verworpen en dient te worden vervangen door opvoeding o.l.v. van psychiaters. De doodstraf wordt door ons onder alle omstandigheden afgewezen en bestreden, omdat zij geen correctie van het individu kan inhouden en wij in deze vergeldingsstraf een aantasting zien van de onschendbaarheid van de menschelijke persoonlijkheid. Ook hier erkennen wij onder alle omstandigheden "ons broeders hoeder" te willen zijn, overeenkomstig de Grondwet.

F. Wanneer de partij in conflict komt met gewetenszaken wordt ieder individueel lid volkomen vrijheid van handelen toegestaan.

BEGINSELPROGRAMMA:

1. Om de Grondwet te dienen willen wij een zoodanige financiële en maatschappelijke hervorming, dat het mogelijk zal zijn, de consumptie op te voeren tot het peil der productie en deze productie op te voeren met gebruikmaking van alle technische mogelijkheden tot het hoogste peil.

Hierdoor zal ieder een goed bestaan hebben, dat steeds hooger zal worden opgevoerd. Waar de machine in steeds toenemende mate de taak van den mensch overneemt, vervalt niet het recht van alle menschen om te deelen in den overvloed door de machine voortgebracht. Wij erkennen de gelijkwaardigheid van iederen arbeid in het voortbrengingsproces, zoodat dienovereenkomstig alle arbeid in principe gelijk gewaardeerd dient te worden.

2. Wij erkennen, dat het vraagstuk der productie in prin-

cipe is opgelost door de ontwikkeling van het technisch kunnen en kennen, doch dat men er tot op heden niet in geslaagd is een brug te slaan tusschen het verouderde kapitalistische stelsel, ontaardend in crises en oorlogen en een maatschappij, waarin welvaart, vrede en vrijheid voor ieder gewaarborgd zullen zijn.

3. Wij erkennen, dat het goud en de daaruit gefantaseerde credieten hebben geleid tot een machtspositie van weinigen, waar de geheele wereld onder gebukt gaat en waaraan de regeeringen ondergeschikt zijn.

4. De volksvertegenwoordiging behoort als overgangsstadium de geldschepping zelf ter hand te nemen en wel op de basis van den rijkdom van goederen en het vermogen om goederen en diensten voort te brengen.

Koopkracht moet worden toegevoegd in den vorm van een dividend voor allen en de regeering dient zorg te dragen, dat zij de stijging der productie op den voet volgt, zoodat koopkracht en productie elkaar dekken.

Hierdoor wordt het geld van machtsmiddel tot ruilmiddel en is de weg open naar een samenleving, waarin door evenredige koopkrachtverdeeling hebzucht en eigenbaat niet langer op den voorgrond staan, waarin niet het bezit, doch de adel van geest en karakter de maatstaven zullen zijn voor een aanzien.

5. Doordat alle remmende factoren in het voortbrengingsproces zijn opgeheven, gebruik wordt gemaakt van de nieuwste vindingen en verbeteringen, die het arbeidsproces kunnen vereenvoudigen en vergemakkelijken en aldus de productiviteit van een arbeid tot ongekende hoogten zal opvoeren, zal op de snelste wijze een samenleving worden bereikt, waarin armoede en gebrek zullen zijn uitgebannen en vervangen door

de zekerheid van bestaan van wieg tot graf.

Uiteindelijk zal dit moeten leiden tot een samenleving, waarin ieder geeft naar vermogen en ontvangt naar behoefte, waarin de economische grondslag zal zijn; Gelijkheid voor ieder in de welvaart der gemeenschap, als de grondslag, die het meest in overeenstemming is met de Grondwet.

6. Het partijcongres zal van tijd tot tijd beslissen, welke wijzigingen of aanvullingen zullen worden toegevoegd met uitzondering van doel en beginsel."

De partij heeft tot nu toe nauw samengeverkt met "De Vredesstichters" en den Ned. Bond van Militairen en haar actie vrijwel uitsluitend gericht tegen de troepenuitzending naar Indonesië.

V ELNREIDS VAK CENTRALE.

In de E.V.C. is een oppositie ontstaan, welke zich scherp verzet tegen de voorgenomen fusie met het N.V.V. In Amsterdam schijnt deze oppositie-groep nog niet veel te betekenen, maar in Rotterdam, Dordrecht en Groningen mag zij niet onderschat worden. Dat het aantal tegenstanders der fusie in Amsterdam nog niet groot is, kan verklaard worden door het groote aantal C.P.N.-leden, dat daar in de E.V.C. sleutelposities bekleedt.

Aangenomen kan worden, dat de actie voornamelijk uitgaat van leden der R.C.P., Spartacus en de Rudolf Ruckerstichting. Zij protesteerden tegen de wijze, waarop het fusie-rapport door de E.V.C. in discussie zal worden gebracht, omdat daardoor naar hun meening de democratische rechten van elk E.V.C.-lid worden aangetast. Immers de Landelijke Raad van de E.V.C. heeft op 4 October 1946 besloten, dat aan de hoofdbestuurders van de E.V.C., die het niet met het fusie-rapport eens zijn, wordt verboden in vergaderingen van hun afwijzenden houding blijk te geven; aan de leden van den Landelijken Raad is een zelfde verbod opgelegd en aan de leden van de plaatselijke bedrijfsgroepen is het niet toegestaan aende-

menten voor te stellen. Uit deze besluiten blijkt de groote invloed van de C.P.N. in de E.V.C., waar de beroemde partij-discipline moet worden ingevoerd. Men heeft echter waarschijnlijk den invloed van Radencommunisten, Trotskisten en Anarchisten onderschat en niet verwacht, dat deze vrijbuiters hun recht van vrije meeningsuiting niet zonder meer zouden prijsgeven.

Eenige tot de oppositie behorende E.V.C.-leden, die bezuursfuncties bekleeden, zijn inmiddels geschorst. Tot hen behooren de 2e voorzitter van het hoofdbestuur, A. van den Berg, en L. ter Laare, algemeen propagandaleider van de Landelijke Bedrijfs-groep Spoor, Tram en Ato en lid van den Landelijken Adviesraad.

De eischen van oppositie zijn: Grondige voorbereiding van het congres, dat op democratischen grondslag zal moeten worden gehouden en zal moeten steunen op de afvaardiging uit de plaatselijke bedrijfsgroepen; recht van spraken voor alle bestuurders en leden van de E.V.C.; herroeping der schorsingsbesluiten.

Het zal interessant zijn den loop der gebeurtenissen te volgen en te zien of het hoofdbestuur in staat zal zijn een splitting in deze vakvereniging te voorkomen. Dit zal afhangen van de mate, waarin de R.C.P., Spartacus en de Rudolf Rockerstichting, welke ledenaantallen gering zijn in vergelijking met dat van de C.P.N. de groote massa der E.V.C.-leden zal weten te beïnvloeden. Zoo is de politieke partijstrijd in de E.V.C., welke zich naar buiten principieel buiten de partijpolitiek wil houden, in vollen gang.

Van de hand van den geschorsten propagandaleider L. ter Laare verscheen een circulaire, welke aan de E.V.C.-leden is toegezonden. Hierin komt hij op tegen de stelling, dat alle E.V.C.-leden, die tegen de fusie met het N.V.V. zijn, als Trotskisten moeten worden beschouwd. Uit de circulaire wordt overgenomen: "Onder deze verzamelnaam (nl. Trotskisten) worden vele bonafide bestuurders en leden van de E.V.C. gerekend, die weinig of niets weten van de leerstellingen van Trotsky, oek zelfs zij, die allerminst tot de aanhangers van Trotsky gerekend kunnen worden. Bovendien is het een politieke stommitheit, deze benaming als een soort scheldwoord te gebruiken.

Immers, we onderscheiden in het z.g.n. communisme twee stroomingen, dat is het Stalinisme (volgelingen van Stalin) en Trotskisme (volgelingen van Trotsky). Door nu hun bestrijders uit te maken voor Trotskisten geven zij zichzelf het brevet van Stalinisten. Op politiek terrein moeten die lui dat zelf weten. Maar als in de E.V.C. gehetst wordt tegen Trotskisten, als in een Rotterdamsche vergadering Blokzijl uitgilt: "Het zijn allemaal Trotskisten", dan geven zij daar dus mee te kennen, dat alleen het Stalinisme de alleen-zaligmakende beweging is en goorloofd in de E.V.C."

Interessant is de meening, welke ter Laare heeft t.a.v. de reden waarom de E.V.C. zich voor de fusie met het N.V.V. heeft verklaard. Hij deelt mede, dat Blokzijl kort voor het Buitengewoon Congres van de E.V.C., waar met betrekking tot de fusie een beslissing zou worden genomen, naar Parijs is geweest, om instructies te ontvangen van den leider van het West-Europeesch Bureau, dat geacht wordt de schakel te zijn tusschen de West-Europesche communistische partij en de Russische partij. Daar zou Blokzijl vernomen hebben, dat de oprichting van de E.V.C. een politieke fout was geweest, omdat volgens de stellingen van Lenin, de communisten in de reactionaire verbonden moesten werken. Deze politieke fout moest worden goedge maakt door middel van fusie met het N.V.V.

Deze zienswijze is niet zoo dwaas. De houding van de E.V.C.-leiding, welke onverbiddeijk bestuurders schorst, schriftelijke bescheiden bij een functionaris in zijn woning laat weghalen, geen amendementen op het fusie-voorstel toelaet en tegenstanders van de fusie van de vergaderingen weert, kost deze vakvereeniging zonder twijfel vele leden. Het is dus inderdaad duidelijk, dat de C.P.N. de fusie ten koste van alles wil doordrijven en mogelijk acht deze partij de infiltratie van het N.V.V. met een desnoods kleiner aantal leden, dat gehoorzaam is aan de leiding, belangrijker dan de vakvereeniging zelf. Deze infiltratie-politiek is althans geheel in de lijn van de politiek der C.P.N.

De oppositiegroep deed nog een brochure verschijnen onder den titel "Fusierapport-Verraadrapport", samengesteld door ter Laare voornoemd.

Het ledenaantal van de E.V.C. kan thans geschat worden op 130.000, dat van het N.V.V. op 300.000.

Op 20 October 1946 hebben functionarissen van de E.V.C. vergaderd en het besluit genomen een groot actie te gaan voeren voor een algemeene loonsverhoging van 10 %, een evenredige verhoging van de pensioenen en sociale uitkeringen, voor het optrekken van de lage loonen en salarissen tot f. 50.-- voor gezinshoofden en voor algemeen prijsverlaging. De hiervoor benodigde gelden zouden gevonden moeten worden in de winsten, welke thans door bedrijven en den groothandel worden gemaakt.

Dit besluit moet beschouwd worden als een antwoord op de radio-rede van den Minister-President, waarin o.m. gezegd werd, dat verhoging van loonen en salarissen thans niet mogelijk was.

VI MIJNSTREEK.

De berichten uit de mijnstreek wijzen er op, dat het links extremistische deel der arbeidersbevolking aldaar meer invloed krijgt als gevolg van een toenemende ontevredenheid.

De proteststaking der mijnwerkers op 22 October 1946 was daarvan een symptoon. Op de overige bevolkingsgroepen heeft de radiorede van den Minister-President niet geruststellend gewerkt. Men is van meening, dat de Regering de prijzen niet in de hand heeft en er gaan geruchten over devaluatie van den gulden. Dat dringend noodzakelijke goederen slechts sporadisch te verkrijgen zijn, werkt, mede als gevolg van het voorhanden zijn daarvan in het nabijgelegen België, verbittering. Men is er niet van overtuigd dat het bevorderen van den export ter verkrijging van deviezen in het belang is van den arbeidenden stand.

De indruk is verkregen, dat de vakorganisaties hun leden niet volkomen in de hand hebben. Dit wordt o.m. egaleid uit de oostandigheid, dat bij de proteststaking in het Mijnbedrijf, tal van arbeiders, niet aangesloten bij den Algemeenen Bond van Werklieden in het Mijnbedrijf-(A.B.W.M.), het werk hebben neergelegd, terwijl

het Hoofdbestuur van den A.B.W.M. toen het het congres bijeenriep, geenszins de bedoeling had tot staking te adviseren. Ook de bouwvakarbeiders toonen weinig vertrouwen in de leiding van hun organisaties; hun onverschilligheid voor het bezoeken van vergaderingen is opgevallen. Algemeen heerscht onder hen de meening, dat de vakorganisaties te slap optreden.

De proteststaking op 22 October 1946, geproclameerd door den A.B.W.M., heeft een rustig verloop gehad. Door middel van de pers en vlugschriften werd het besluit door het Hoofdbestuur van den Bond op 21 October 1946 bekend gemaakt. Zoals bekend mag worden geacht, wordt een loonsverhooging geëischt, aangezien de prijzen van noodzakelijke levensbehoeften niet verlaagd, maar verhoogd worden.

Hieronder volgt een overzicht van den omvang der staking in de verschillende mijnen:

Gegevens 24-uur staking mijnen op 22 October 1946.

MIJN	ONDERGRONDSCH			BOVENGRONDSCH		
	Verwacht	Opgekomen	Opgekomen per centage	Verwacht	Opgekomen	Opgekomen per centage
ORANJE NASSAU I	874	582	57	1115	920	83
" " II	985	621	63	472	400	85
" " III	1125	773	69	409	352	89
" " IV	535	226	42	196	170	87
WILHELMINA	1852	1175	62	1179	1031	87
EMMA	2870	551	20	2132	1341	63
Cokesfabriek EMMA				304	221	73
MAURITS	4385	880	20	2452	1582	64
Cokesfabriek MAURITS				880	688	78
HENDRIK	2124	732	34	1421	1076	76
LAURA	840	699	83	463	428	92

	Ver- wacht	Opge- komen	Opgeko- men per- centage	Ver- wacht	Opge- komen	Opgeko- men per- centage
JULIA	1024	700	68	622	573	92
DOMANIALE	1180	830	70	734	697	95
WILLIAM SOPHIE	949	515	54	506	393	78
S.B.B.				1275	999	78
Haven STEIN				101	91	90
C.T.O.				129	106	82
DAGTOTAAL	18743	8294	44	14400	11078	77

Het besluit tot staking was op 20 October 1946 genomen in een algemeene vergadering van den A.B.W.M. te Hoerlen: Van de afgevaardigden wilden verscheidenen verder gaan dan een 24-uurstaking doch overeenkomstig het advies van het Hoofdbestuur beperkte men z tenslotte. Uitgebracht werden 109 stemmen, waarvan voor de staking 99, tegen 8 en ongeldig 2.

Na afloop van de stemming verzocht de voorzitter, om het Hoofdbestuur te machtigen, om, indien deze staking geen resultaat mocht hebben, verdere maatregelen te nemen, b.v. door het opnieuw proclameeren van proteststakingen of zelfs een algeheele staking. De vergadering is hiertoe echter niet overgegaan, zoodat voor het besluit tot een nieuwe staking wederom een algemeene vergadering zal moeten worden belegd.

Ter informatie volgen hieronder de namen der hoofdbestuur- leden van den A.B.W.M.

Voorzitter: Johannes Wilhelmus HALLERS, geboren te Munstergeleen, 17 Mei 1909, wonende aldaar;

Secretaris: Jan Leonard KRETZMERS, geboren te Broeksittard 28 September 1894, wonende aldaar;

Penningmeester: Willem Joseph KREWINKEL, geboren te Kerkrade, 6 September 1894, wonende aldaar;

Lid: Peter Nicolaas CEURTS, geboren te Sittard 12 September 1896, wonende te Geleen;

Lid: Johan Pieter OFFERLANS, geboren te Kerkrade 22 Augustus 1890, wonende aldaar.

VII NEDELANDSCHE VROUWENBEWEGING.

Op 2 en 3 November j.l. werd te Amsterdam de "Nederlandsche Vrouwenbeweging" opgericht, waarin de verschillende links-extremistisch gezinde plaatselijke vrouwenverenigingen zich hebben vereenigd.

De oprichting had plaats op een congres, dat georganiseerd was door een contactcommissie van de Algemeene Vrouwenbonden op vaststel van het "Initiatief-comité van Vrouwen uit Ravensbrück". Aanwezig waren afgevaardigden uit Frankrijk, België en Tsjecho-Slowakije. Het plan bestaat zich aan te sluiten bij de Internationale Democratische Vrouwenorganisatie en het besluit werd genomen aan Spaansche kinderen in Frankrijk een verrassing te bereiden door toezending van pakketten.

Het Hoofdbestuur werd als volgt gekozen:

Mr. F. Soenita-Heiligers, A. Plazier, M. Bouwmeester, S. Pratomo, J. Sipkens-van Andere (allen te Amsterdam); Nobbe (Hilversum); A. Gelok (Groningen) W. Erb (Assendelft); Bos (Enschede); T. Seegers (Deventer); S. van Dordrecht (Zuid-Holland); Bok (Rotterdam); Schelvis (Den Haag); L. Alma-Haynen en N. Boudewijn (Amsterdam).

Geen lid kunnen worden degenen, die lid zijn geweest van een nationaal-socialistische organisatie en zij, die hun burgerrechten hebben verloren, met uitzondering van de oud-Spanjestridders.

De doelstelling van de beweging is als volgt omschreven:

"De Nederlandsche Vrouwenbeweging stelt zich ten doel, den oproep van de vrouwelijke afgevaardigden op de eerste vergadering van de Organisatie der Vereenigde Naties (U.N.O.), gehouden te Londen te verwerklijken."

Deze oproep luidt:

1. Te erkennen den vooruitgang van de vrouwen gedurende den oorlog en actief deel te nemen aan de poging, om den levensstandaard in haar eigen land te verbeteren en aan het dringende werk van den wederopbouw deel te nemen, zoodat er geschoolde vrouwen klaar zullen staan, om verantwoordelijkheid te aanvaarden, als zich nieuwe mogelijkheden voordoen.

2. Haar kinderen, jongens en meisjes zonder onderscheid, zoo op te voeden, dat zij de wereldproblemen begrijpen, de noodzaak voelen van internationale samenwerking en inzicht krijgen in de problemen van haar eigen landen.

3. Zich zelf niet te laten misleiden door anti-democratische bewegingen, nu of in de toekomst.

4. Te erkennen, dat het doel van volledige deelneming in het leven en de verantwoordelijkheid van haar landen en van de wereldgemeenschap een gemeenschappelijk doel is, in het streven waarnaar de vrouwen van de wereld elkaar moeten bijstaan.

In het onderwerp-statuten is vermeld, dat men dit doel wil bereiken o.a. door de belangstelling te wekken bij de vrouw voor het maatschappelijk gebeuren; door gezamenlijk actief op te treden om invloed uit te oefenen op de nationale en internationale gebeurtenissen door het uitgeven van een vrouwenblad.

Er zullen 4 commissies worden ingesteld alle met een voorlichtende taak en ook actief optredend, nl. een politieke commissie, een sociale commissie, een economische commissie en een culturele commissie.

VIII WANDELIJKE VEREENIGING VAN EL-POLITIEKE GEVANGENEN.

Bovengenoemde vereeniging hield van 25 t/m 28 September 1945 te Enschede een congres, waar talrijke afgevaardigden van buitenlandse zustervereenigingen, voor het merendeel communisten uit België, Polen en Tsjecho-Slowakije, aanwezig waren. Het is steeds duidelijker geworden, dat de communisten zich voor deze vereenigingen ten zeerste interesseeren. Verscheidene bekende C.P.N.-leden voerden op het congres het woord en maakten van de gelegenheid gebruik critiek op de Regering uit te oefenen. Door anderen werden de communisten aangevallen en werd op bedekte wijze ontvreemding betuigd met de aanwezigheid van het groote aantal van hen in het Hoofdbestuur der vereeniging. De invloedssfeer van de communisten is door hun infiltratie in deze vereeniging belangrijk uitgebreid.

De naam der vereeniging is thans gewijzigd en luidt thans: Nederlandsche Vereeniging van Ex-Politieke gevangenen.

IX INDONESIË.

Meer uit raard dan aan de hernieuwde samenstelling kort voor de onderhandelingen te Batavia van het "Kabinet Sjahrir" (het derde kabinet) en ook meer dan aan de Bangkalpinangconferentie zijn door de verschillende politieke groepeerings - en dus in allerlei toonaarden - beschouwingen gewijd aan den wapenstilstand in Indonesië, welke echter o.a. naar het oordeel van den redacteur van "Het Vrije Volk" d.t.l. geen wapenstilstand mag heeten, maar bestand; immers de onderhandelingen zijn in het Engelsch gevoerd en steeds is gesproken van "truce" en niet van "armistice", een bestand dan, onder geen van beide partijen er voor voelt het geschil door de wapenen te laten beslissen.

Er is h.t.l. heel wat geschreven over den "wapenstilstand". Het heeft weinig zin hiervan een totale opsomming te geven, wel een samenvatting en dan kan deze luiden, dat de overeenkomst over het algemeen is toegejuicht, al dan niet met een zekere reserve. De vraag is nl. gerezen of Sjahrir genoeg gezag zou blijken te hebben om de overeenkomst te doen naleven, hetgeen werd afgewacht.

Ook is er een zeker ongeduldwaarnaambaar gevoel, omdat de overeenkomst niet spoedig gevolgd werd door een "Steekt het vuren", waartoe inmiddels echter opdracht is gegeven. Het verlangen naar een spoedige, voor beide partijen ganvaardbare, regeling blijft in breed lagen der bevolking levendig, doch er zijn velen, die zich meer en meer ongerust gevoelen over de mogelijkheid, dat de Republiek Indonesia zal worden erkend. In woord en geschrift wordt hiertegen stelling genomen, vooral door de vereeniging "Indië in nood".

Wellicht in de eerste plaats aan het adres van de aanhangers dezer vereeniging richtte de Nationale Rotterdamse Courant de vermaning, dat in de oogen van zeer vele Indonesiërs en zeker van de overgrootste meerderheid der Indonesische intellectuelen de republiek het symbool is en de kristallisatie van het nationalistische streven, dat de republiek hun hart heeft en steeds meer hun ziel

wint, naarmate de Nederlanders deze republiek sterker belagen met woord en daad.

De spreektrampet van de in de "Perhimpoeaan Indonesia" vereenigde groep intellectueelen, het blad "Indonesia", verwerpt uitvaard elke gedachte aan niet-erkenning der republiek. Naar zijn inszichten heeft de republiek zich geconsolideerd en bevozen genoegzame kracht te bezitten om zich verder te kunnen ontwikkelen. Denkbaar wordt daarbij gebruik gemaakt van de bevinding der bekende Commissie Koets.

Hoewel de Indonesiërs in Nederland blijk geven van een zekeren optimisme, wordt anderzijds in laatst genoemd blad gesteld, dat de wapenstilstand nog maar pas een stap naar den vrede is. De verhoudingen in Nederland zijn echter van zoodanigen aard, dat nog altijd oppassen de boodschap blijft.

De Parijsche correspondent van het blad liet ook een waarschuwende stem hooren om niet te vroeg te juichen. Het accoord inzake dat de President van de republiek Viêt-Nam voor terugkeer naar zijn land in Frankrijk heeft gesloten, is slechts een schijnsucces gebleken. Franschen en Anamiëten in Indo-China blijven tegen elkander vechten en doen alsof er niets gebeurd is. Afgewacht moet dus worden of, wat de wapenstilstandsovereenkomst in Indonesië betreft, beide partijen zich op loyale wijze daaraan houden.

In de kringen der "Perhimpoeaan Indonesia" bestaat echter reeds het verlangen naar demobilisatie der troepen aan beide zijden men ziet liever Nederlandsche mannen, bewapend met technische kennis en met werktuigen, om met hart en ziel mede te helpen aan den opbouw der Indonesische republiek. Zij zoeken met hun straven en wenschen weerklink en steun bij hen, die ongeacht hun politieke of kerkelijke richting vereenigd zijn in de organisatie "Nederland-Indonesië".

De politieke tegenstellingen evenwel hangen steeds als een mogelijkheid tot scheuring boven deze vereeniging. Dit wordt van Indonesische zijde kennelijk zeer wel ingezien. Naar aanleiding van de 24 September-stakingen te Amsterdam stond in "Het Vrije Volk" de opmerking te lezen, dat de vereeniging "Nederland-Indonesië" vogel van diverse pluimage heeft bijeengebracht, "dat tot nu toe vertegenwoordigt"

woordigers van de Partij van den Arbeid hebben aanvaard, dat ook de communisten er hun partij blazen, doch dat dit na bedoelde stakingen wel moeilijk is geworden." Hierin heeft Rakea Spagagan aanleiding gevonden in "Indonesië" aan lansen te breken voor de handhaving van een zoo breed mogelijk front. Blijkbaar mede namens de Indonesiërs die mede-oprichters en leden van "Nederland-Indonesië" zijn, betoont de schrijver, dat in feite "de jongste parlementaire geschiedenis en de reactie van de C.P.N. op de laatste resolutie van de "Partij van den Arbeid" getuigen, dat de Indonesische politiek van de C.P.N. en van de Partij van den Arbeid in vele opzichten met elkander overeenstemmen."

Zinspelende op "de brug", die de vereeniging "Nederland-Indonesië" wil slaan over de kloof tusschen beide gebieden - wordt streven mede tot uitdrukking komt in de benaming van haar orgaan "De Brug Djambatan", heeft schrijver boven zijn desbetreffend artikel de vraag gesteld: "Zal "De Brug" ineenstorten?"

De communisten blijven hun eigen gedragslijn volgen en dit behoeft geenszins te verwonderen. De Indonesische kwestie wordt nu eenmaal door deze groep uitgebuit voor agitatie en verwezenlijking van eigen doelstellingen. Zoo is van communistische zijde verkondigd, dat de bevrijding van Nederland van het kapitalisme geblokkeerd werd door het koloniale systeem, door het feit, dat het Nederlandsche volk het Indonesische onderdrukte en dat eerst als deze verschijnselen verwijderd zijn, overeenkomstig de communistische inzichten, zich voor het Nederlandsche volk grotere perspectieven openen in zijn strijd voor een betere maatschappij, zijn strijd voor vernietiging van kapitalisme en imperialisme. De vraag kan rijzen of de weldenkende Indonesiërs niet inzien, dat de communisten de Indonesische kwestie slechts gebruiken voor eigen doeleinden en dan zou het antwoord hierop stellig bevestigend kunnen luiden, maar de strijd tegen kapitalisme en imperialisme is hun niet vreemd, immers de vereeniging "Perhimpunan Indonesia" heeft altijd daartegen geageerd. Recent nog is van Indonesische zijde d. v. verklaard, dat Indonesië een voorpost vormt in den strijd tegen het imperialisme en om nog een voorbeeld aan te halen, in de statuten van de "Lasjkar Boeroeh Indonesia" (het "Indonesische arbeiderscom-

- een belangrijke organisatie in de republiek - is tot uitdrukking gekomen: "om de strijd van het Indonesische volk tegen de macht van het imperialisme en kapitalisme tot een goed einde te brengen en levendig te maken is het noodig een front te stichten, bestaande uit den arbeiders- en landbouwersstand".

Maar opbouw van Indonesië is noodzakelijk en daarvoor wenscht men den steun der Nederlanders, ofschoon ook zij gerekend worden tot de bewuste categorieën imperialisten en kapitalisten, liever dan het samengaan met een andere mogendheid, met name Engeland.

Hieraan is ook in "Indonesia" een beschouwing gewijd met een waarschuwing aan het adres van Nederland voor de Britsche "nieuwe koloniale politiek", die noch in het belang is van Nederland, noch van Indonesië.

"Lord Killearn, wiens politieke activiteit in Rusland, China en het Midden-Oosten weinig vooruitstrevend te noemen is, is de geschikte figuur om de onderhandelingen te Djakarta te leiden en de "nieuwe koloniale politiek" in Indonesia in te voeren. Is het niet opmerkelijk, dat mensen, die vroeger griezelden van de Japansche "republiek, er nu vrede mee schijnen te hebben en zullen staatkundige juweeltjes construeren, dat wij op onze beurt er griezelig van worden? Is het niet opmerkelijk, dat bepaalde kringen nu zoo verlangend zijn om Soekarno te spreken?"

Een de facto erkenning van de Republiek over Java (en misschien zelfs ook over Sumatra) schijnt in de Djakartase lucht te zitten. En al roepen Nederlandsche reactionairen "ach" en "wee", Lord Killearn zal er hoogstens een medelijdend lachje voor over hebben. Lord Killearn kwam, zag en liet een wapenstilstand sluiten. Het vuren is nu nog wel niet gestaakt, maar de Engelschen hebben toch al de voorwaarden kunnen bdingen, dat in geval van conflict zij het laatste woord zullen hebben, voor 30 November vanuit Djakarta, na 30 November vanuit Singapore. De Engelschen hebben haast om zich militair-formeel uit Indonesië terug te trekken. De Gromyko's kijken nog wantrouwig en willen, na een mislukte poging in de Veiligheidsraad, de kwestie van de in vrede inde landen gestationeerde geallieerde troepen aan de Algemeene Vergadering van de UNO voorleggen. De Gromyko's kijken daarom wantrouwig, omdat zij zien, hoe in die landen, waar de "nieuwe koloni-

"politiek" wordt toegepast, deze gepaard gaat met het vervolgen, of "liever het laten vervolgen, en het laten afscheiden van communis-
"tische en als "Comaunistisch" beschouwde, in wezen slechts anti-
"imperialistische, niet-kapitalistische deelen der vrijheidsbewe-
"ging en met het bedingen van voor Engeland gunstige voorwaarden op
"militair-strategisch en economisch gebied.

"Nu schijnt dit wantrouwig kijken het Engelsche imperialismen toch
"vrij koud te laten, want het blijkt toch maar, dat de Engelschen
"geen haast hebben om zich politiek-practisch uit Indonesië terug
"te trekken, en om "jahir's woorden te gebruiken, ook na 30 November
"zal het Britsche contact met de Indonesische revolutie blijven
"bestaan."

"Goen wonder, want in het kader van "de nieuwe koloniale politiek"
"met haar consequenties en doelstellingen kan Indonesië zijn plaats
"hebben. Er wordt gespeculeerd op onderlinge tegenstellingen bij de
"Indonesiers en op (werkelijke en vermeende) tegenstellingen tusschen
"Nederlanders en Indonesiërs, om een groote slag te kunnen slaan.

De C.P.N. zegt het met andere woorden maar het komt op het-
zelfde neer. In een reeds op 12 October j.l. aangevangen artikelen-
reeks in "De Waarheid", afkomstig van het Politiek Bureau der partij
worden echter - het klinkt wel vreemd - Indonesiërs feitelijke be-
schuldigd van heulen met Lord Killearn, immers wordt gezegd, dat
alle om dezen Britschen diplomaat bij de onderhandelingen aanwezige
personen, een leger van agenten met Britsche, Nederlandsche, Indone-
sische en andere namen, allen tezamen werken aan het eene doel: de
koloniale en imperiale levensbelangen van Groot-Brittannië te dienen
om Indonesia vaster te brengen in zijn greep. Nederlandsche jongens
worden naar Indonesië gezonden, om onder Britsch bevel met Britsche
wapenen Britsche belangen te dienen.

Nu kan na de wapenstilstandsovereenkomst kwalijk meer gepro-
pageerd worden, dat de troepen bestemd zijn om te vechten tegen het
Indonesische volk, hetgeen Djodie Ginagan kortgeleden nog aanneme-
lijk trachtte te maken tijdens een C.P.N.-vergadering te Groningen,
doch dit soort geluiden zijn na' de overeenkomst te Batavia op den
achtergrond geraakt. Van Indonesische zijde in Nederland - vanwaar
het verwacht zou kunnen worden - is geen critiek gehoord op de hou-

ding van Soetan Sjahrir tijdens de onderhandelingen, die, zooals bekend, tot een bepaalde begrenzing troepenverzoeken heeft aanvaard. Ontevredenen zullen er echter ongetwijfeld zijn en dan valt in de eerste plaats te denken aan die Indonesiërs - hoewel beperkt in aantal -, die door hun politieke inslag meer onverzoenlijke neigingen vertoonen en zich daardoor kunnen laten verleiden tot handelingen, welke de volle aandacht behoeven. In dit verband dient hier dan ook vermeld te worden, dat van communistische zijde pogingen zijn aangewend om met troepenschepen blanken of Indonesiërs als verstekelingen te doen medereizen en verder, dat de districtsleider der C.P.N. te 's-Gravenhage, met name Geelhood (via Indonesiërs) in Nederland aanwezige Indonesische militairen tracht te beïnvloeden.

Beïnvloeding der machtsmiddelen - zeker ook van die welke de Overzeesche gebiedsdeelen bestemd zijn - ligt uiteraard geheel in de lijn van extremisten. Dit is geen nieuw verschijnsel. Kantoorpersoneel van de "Perhimpunan Indonesia" te Amsterdam heeft naar uit- zij het van niet recenten datum - gegevens gebleken is, zich ook daaraan schuldig gemaakt en doet dit wellicht nog.

In meerbedoeld orgaan "Indonesia" is verslag gedaan van een door de vereeniging "Nederland-Indonesië" belegd congres te Amsterdam (11 en 12 October j.l.) in verband met de repatriëring van een groep Indonesiërs. Dit congres, alwaar ongeveer tweehonderd personen aanwezig waren, was bedoeld als een afscheid. Tijdens een der samenkomsten heeft T.M. Yoesoef een redevoering gehouden en er op gewezen, dat de volkeren van Azië niet alleen de vrijheid wenschen in politiek opzicht, maar ook in militaire aangelegenheden.

14-11-1946.